

VS. 23, 47. 48. 30, 16. AIR. BR. 3, 33. दैतवन ÇAT. BR. 13, 5, 4, 9. KHĀND. UP. 8, 5, 3. M. 4, 203. MBH. 3, 2407. 2484. सरसामस्मि सागरः sagt Kṛṣṇa BHAG. 10, 24. R. 2, 27, 17. SŪBJAS. 1, 62. RT. 1, 17. ÇĀK. 86. SPR. (II) 2617. 2792. 4458. 6032 (wohl abl. von सर्स्, nicht adj.). 6797. 6897. VARĀH. BRH. S. 12, 4. 46, 89. 48, 9. KATHĀS. 18, 104. RĀGA-TAR. 3, 68. BRAHMA-P. in LA. (III) 52, 4. BHĀG. P. 5, 2, 13. 8, 24, 26 (शरस् BURN.). PAÑKĀT. 189, 14. HIT. 10, 8. 12, 1. 26, 12. मानस VIKR. 94. ÇUK. in LA. (III) 33, 2. नाभिं BHĀG. P. 2, 1, 27. 3, 11, 35. क्लिमं MĀLATĪM. 17, 9. सरोदपानानाम् (mit unregelmässiger Contraction) MBH. 14, 1225. सरोपात्ते (सरस्तीरे ed. Bomb.) PAÑKĀT. 134, 15. am Ende eines adj. comp. KATHĀS. 42, 41. — 3) Wasser NAIGH. 1, 12. NIR. 9, 26. MED. RUDRA bei BHAR. zu AK. nach ÇKDR. — 4) angeblich = वाच् (wegen सरस्वती) NAIGH. 1, 11. — Vgl. तृषाविन्दु°, द्यु°, नभः°, विन्दु°, ब्रह्म°, मय°, रुद्र°, विष्णु°, सती°, सरसी, सारस.

1. सरस n. = सरस् Teich, See am Ende eines comp. VOP. 6, 45. — Vgl. जल°, देव°, माण्डूक°.

2. सरस (2. स + रस) 1) adj. (f. घ्रा) a) Saft enthaltend, saftig, kräftig AIR. BR. 6, 32. श्रद्धति TS. 3, 5, 1, 6, 1, 9, 3. ÇAT. BR. 3, 6, 1, 7. ĀÇV. GRH. 3, 2, 2. KĀTJ. ÇR. 9, 5, 6. श्रौषध ÇĀRĀNG. SĀH. 1, 1, 40. निचुल MEGH. 14. feucht: लोहितचन्दन HARIV. 7041. 7053. RT. 1, 2. SPR. (II) 7385. श्रद्धयष्टि 2470. बिमिनीपत्र MĀLATĪM. 31, 5. Z. d. d. m. G. 27, 33. वनराजयः (zugleich in Bed. d) KATHĀS. 111, 5. — b) frisch, neu: नखत्त SĀH. D. 60, 17. रागंलिखा MĀLAV. 46. व्यलीक ÇIC. 9, 85. — c) schmackhaft: फल SPR. (II) 1725. मोदक Verz. d. Oxf. H. 153, b, 42. 237, a, No. 368. श्रासव KATHĀS. 21, 8. सुधा° wie Nektar 42, 224. श्रति° (कुचकलश) Gtr. 9, 3. — d) mit Reizen versehen, reizend, geschmackvoll: कवयः SPR. (II) 77. °कविता 6095 (5716 ist wohl सरसा st. सरसा zu lesen). परिस्यन्दे चाचामभिनवविलासोक्तिसरसः 7260. गीत PAÑKĀT. 1, 12, 6. शब्दार्थैः SĀH. D. 4, 8. वस्तु 315. कथा KATHĀS. 12, 77. 25, 298. 90, 202. 94, 126. 119, 217. adv. Z. d. d. m. G. 27, 28. सरसारब्धसंगीता adj. KATHĀS. 22, 10. — e) von Verlangen ergriffen, von Liebe —, von Lust erfüllt: हृद्य SPR. (II) 4023. स्वचित्त KATHĀS. 21, 8. वनराजयः (zugleich in Bed. a) 111, 5. श्रन्योऽन्य-नवप्रेमसरसा 89, 13. यदि हरिस्मरणे सरसं मनः Gtr. 1, 3. सरसम् adv. mit Lust, mit Wonne VIKR. 37, 11. — 2) m. n. (!) SIDDH. K. 249, b, 7. — 3) f. घ्रा v. l. für सरसा eine Convolvulus-Art RĀJAMUKŪTA zu AK. 2, 4, 3, 26 nach ÇKDR. — सरसेन RĀGA-TAR. 4, 247 fehlerhaft für सरसेन. Vgl. सारसायन, सारसेय, सारस्य.

सरसता f. nom. abstr. zu 2. सरस 1) a) AIR. BR. 6, 12. ÇĀRĀNG. BR. 16, 1, 30, 1. सरसत्त्व n. nom. abstr. 1) zu 2. सरस 1) a) KĀTJ. 24, 4. — 2) zu 1) c) SPR. (II) 2617 (hiernach die Uebersetzung zu verbessern).

सरसंप्रत (!) n. eine best. Pflanze, = त्रिकाण्ट ÇABDĀĀ. im ÇKDR.

सरसवाणी f. N. pr. der Gattin Maṇḍanamīçra's Verz. d. Oxf. H. 251, b, 18.

सरसिक s. सरसीक.

सरसिज (स°, loc. von सर्स् + 1. ङ) P. 3, 2, 97, Schol. VOP. 26, 33. 1) adj. in Teichen lebend: Fische SUÇA. 1, 207, 7. — 2) n. Lotusblütte RAĞH. 3, 69. SPR. (II) 2792. 6896. KIR. 5, 39. am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा) ad ÇĀK. 19. स्मेरानन° KATHĀS. 23, 94.

सरसी f. 1) (ein eingetrockneter) Pfuhl, Lache: दृतिं न प्रुष्कं सरसी शयानम् RV. 7, 103, 2 (vgl. PAT. zu P. 7, 1, 39). ein grosser Teich AK. 1, 2, 3, 27. H. 1094. MED. S. 43. HALĀJ. 3, 53. ÇABDĀR. bei UĠĠVAL. zu UĠĠDIS. 4, 188. BALA bei MALLIN. zu NAISH. 2, 40. दन्तिपापये हि मकृत्ति सरसि सरस्य इत्युच्यते (sic) PAT. zu P. 1, 1, 19. RAĞH. 1, 43. 14, 8. ÇĀK. ÇB. 85, 12. KIR. 12, 52. SPR. (II) 4684. NAISH. 2, 40. KATHĀS. 103, 164. RĀGA-TAR. 2, 166. LA. (III) 90, 4. — 2) ein best. Metrum: 4 Mal —————, ————— COLEBR. Misc. Ess. 2, 163 (XVI, 2). — Vgl. सरस्.

सरसीक (von सरसी) m. = सारस der indische Kranich ÇABDĀR. im ÇKDR. सरसिक WILSON nach ders. Aut.

सरसीरूह (स° + रूह) n. = सरसिज Lotusblütte AK. 1, 2, 3, 39. H. 1162, Schol. SPR. (II) 3910. MĀLATĪM. 169, 9. PAÑKĀT. 3, 5, 3. 11, 27. सरसीरूहेक्षण adj. HARIV. 13774. Gtr. 8, 2. Verz. d. Oxf. H. 252, b, No. 626.

सरस्य (von सर्स्) adj. zu stehenden Wassern —, zu Teichen gehörig VS. 16, 37. TS. 7, 4, 13, 1. KĀTJ. ÇR. 15, 4, 36.

सरस्वतिकृत adj. durch Sarasvatī gemacht VS. 20, 35. सरस्वतीकृत von Sar. verfasst: सूत्र Verz. d. B. H. No. 771.

सरस्वतिवत् s. सरस्वतीवत्.

सरस्वतीकण्ठभरण 1) n. der Halsschmuck der Sar. (der Genie der Rede) DhŪRTAS. 67, 7. — 2) n. Titel einer dem Bhoḡadeva zugeschriebenen Poetik COLEBR. Misc. Ess. 2, 22. 49. Verz. d. Oxf. H. 110, b, 19. fg. 208, a, No. 489. 211, b, No. 499. Ind. St. 3, 418. HALL in der Einl. zu VĀSAYAD. 12. fg. °कार Verz. d. B. H. No. 737. Verz. d. Oxf. H. 176, a, 2. 3. Ind. St. 3, 226. — 3) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 576. शिवनारायणादास° 335. 819.

सरस्वतीकुटुम्ब m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 125, a, 13. fg. °डक्तिर als Dichterin ebend.

सरस्वतीतत्र n. Titel zweier Werke Notices of Skt Mss. 140. 253.

सरस्वतीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, a, 35. °मा-हात्म्य 66, a, 4.

सरस्वतीप्रक्रिया f. Titel einer Grammatik Verz. d. Camb. H. 13. — Vgl. सारस्वती प्रक्रिया.

सरस्वतीबालवाणी f. die Sprache der Knaben an der Sarasvatī, Bez. eines best. Dialects COLEBR. Misc. Ess. 2, 21.

सरस्वतीरूहस्य n. pl. Titel einer Upaniṣad Ind. St. 3, 325.

सरस्वतीवत् adj. P. 3, 2, 45, Schol. von Sarasvatī begleitet: Indra-Agni RV. 8, 38, 10. AIR. BR. 2, 24. सरस्वतिवत् KĀTJ. ÇR. 9, 1, 20. Schol. zu 8, 9, 27. 9, 9, 7.

सरस्वतीव्रत n. eine best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 34, a, 36.

सरस्वतीसूक्त n. Bez. einer best. Hymne Verz. d. Oxf. H. 398, a, No. 144.

सरस्वतीसूत्र n. Titel eines grammatischen Sūtra Verz. d. Oxf. H. 171, a, No. 382. Verz. d. Camb. H. 13. सरस्वतीकृतसूत्रपाठ Verz. d. B. H. No. 771.

सरस्वतीस्तव m. Titel eines Gedichts Verz. d. Oxf. H. 292, b, 31.

सरस्वतीस्तोत्र n. ein Lobgesang auf Sar. Verz. d. Oxf. H. 94, a, 34. Verz. d. Tüb. H. 20.

सरस्वत् (von सर्स्) 1) adj. a) reich an Wasserbehältern, Teichen u. s. w.; mit ihnen in Berührung gekommen: मरुन्मनःस्वच्छपयःसरस्वता वासिने